

دانشگاه علوم پزشکی تهران

سند چشم انداز بازنگری دوره پزشگی عمومی

دانشگاه علوم پزشکی تهران

"پزشکی ۱۳۹۰"

آذرماه ۱۳۸۸

دانشگاه علوم پزشکی تهران

سند چشم انداز بازنگری دوره پزشکی عمومی

دانشگاه علوم پزشکی تهران

"پزشکی ۱۳۹۰"
پ

مصوب شورای دانشگاه

آذر ماه ۱۳۸۸

لسم تعالیٰ

آموزش، عرصه‌ای مهم و تأثیرگزار بر تمام شئون زندگی بشری است و آموزش پزشکی یکی از حیطه‌های در حال توسعه آموزش است که در چند دهه اخیر رشد بسیار قابل توجهی نموده و هر روز با نوآوری، شیوه‌های نوینی را برای تربیت بهتر پزشکان ارائه می‌نماید.

اکنون به دنبال مطالعات وسیع انجام شده توسط دانشکده پزشکی دانشگاه که حاصل آن به صورت گزارش جامع ارزشیابی دوره پزشکی عمومی دانشگاه علوم پزشکی تهران منتشر شده، با تلاش فراوان همکاران دانشکده پزشکی و در یک مسیر مدون و برنامه‌ریزی شده، سند چشم انداز بازنگری دوره پزشکی عمومی برای اصلاحات آموزش در این دوره تهیه گردیده است.

ضمن ابراز تقدیر از خدمات همکاران دانشکده پزشکی که با روشهای مستند و مشارکت گسترده اعضاً محترم هیأت علمی و همچنین دانشجویان، این سند را نهایی نمودند امیدواریم با عنایت خداوند متعال و طبق برنامه عملیاتی، دانشگاه علوم پزشکی تهران بتواند از سال ۱۳۹۰ دانشجویان را وارد برنامه جدید نموده و گامی مستحکم در مسیر ارتقاء سطح آموزش بردارد. بدون تردید توسعه همه جانبه آموزش و پژوهش وظیفه دانشگاه ما به عنوان بزرگ‌ترین مرکز آموزش پزشکی و ضرورتی برای ایفای نقش منطقه‌ای و بین‌المللی آن است.

دکتر بارلاجانی

رئیس دانشگاه

برگزاری

بدون شک دوره پزشکی عمومی یکی از ارکان اصلی آموزشی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران می‌باشد. نقش این دوره نه تنها در تربیت پزشکانی که ارایه کننده سطح اول خدمات به آحاد جامعه ایرانی هستند، بلکه به عنوان شکل‌دهنده به شخصیت حرفه‌ای این پزشکان برای ادامه فعالیت به عنوان متخصص در یکی از رشته‌های علوم پایه یا بالینی نیز نقشی به سزا و در خور می‌باشد.

اکنون پس از گذشته ۷ دهه از عمر دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران به عنوان قدیمی‌ترین دانشکده پزشکی کشور و با ارج نهادن به تمامی تلاش‌هایی که در این سال‌های طولانی برای ارتقای کیفیت آموزش این دوره به انجام شده، زمان آن فرا رسیده است که با شناخت چالش‌های این دوره کمر همت برای رفع آنها برپاندیم و آینده‌ای نویدی‌بخش‌تر را برای فرزندان برومند این مرز و بوم که قدم در راه تحصیل رشته پزشکی در دانشگاه ما می‌نهند، فراهم آوریم. دانشکده پزشکی در چهار سال گذشته با رویکردی علمی و با مشارکت جمع کثیری از اعضای محترم هیأت علمی و دانشجویان ضمن شناخت چالش‌های دوره پزشکی عمومی، طرحی جامع را در قالب سند چشم‌انداز بازنگری دوره پزشکی عمومی تهیه نموده است.

امیدوارم با تحقق سند چشم‌انداز و با تدوین و اجرای برنامه پزشکی ۱۳۹۰ شاهد اعتلای جایگاه دانشگاه علوم پزشکی تهران در این عرصه مهم و تربیت دانش‌آموختگانی توانمندتر در عرصه ارایه خدمات به جامعه ایرانی باشیم.

این‌جانب وظیفه خود می‌دانم از زحمات تمامی کسانی که در طول چهار سال گذشته با اجرای طرح‌های متعدد ارزشیابی و نیز مشارکت در روند تدوین سند چشم‌انداز، زمینه‌های تدوین آن را فراهم آورده‌اند، نهایت سپاس را داشته باشم و از خداوند منان برای تمامی این عزیزان آرزوی توفيق روزافزون نمایم.

دکتر فاطمه السادات نیری

رئیس دانشکده

به نام آن که جان را فکرت آموخت

پیشگفتار

تلاش برای ارتقای کیفیت آموزش، امری با سابقه در تاریخچه دانشکده پژوهشی و دانشگاه علوم پژوهشی تهران است. اولین مقاله‌ای که در زمینه تلاش برای ارتقای کیفیت آموزش دوره پژوهشی عمومی دانشگاه تهران منتشر شده، مقاله‌ای است که توسط آقای دکتر شارل ابرلین، رئیس وقت دانشکده پژوهشی در سال ۱۳۲۲ در مجله دانشکده پژوهشی چاپ شده است. از نکات جالبی که در این مقاله به آن اشاره شده، وجود مشکلات و چالش‌های متعدد در حوزه آموزش دانشجویان و ضرورت توجه مستمر به مقوله ارتقای کیفیت آموزشی به ویژه گسترش آموزش سرپایی، افزایش توانایی‌های عملی دانشجویان و ضرورت مواجهه بالینی زودتر دانشجویان با محیط‌های بالینی می‌باشد. در سال‌های بعد نیز تلاش‌های فراوانی در دوره‌های مختلف برای بهبود وضعیت آموزشی صورت گرفته است که شاهد برکات و نتایج ارزشمند تمامی آنها به صورت جایگاه ممتاز و ویژه دانشگاه علوم پژوهشی تهران در عرصه آموزش کشور هستیم.

با وجود تغییرات فراوانی که در مرور زمان در دوره پژوهشی عمومی به وجود آمده و تلاش‌هایی که برای انطباق این دوره با نوآوری‌های آموزشی و تخصصی صورت گرفته است- از جمله تغییراتی که در دهه ۶۰ به صورت کشوری در برنامه پژوهشی عمومی ایجاد شد- بازنگری عمده و جامعی در این برنامه و دوره در دانشکده پژوهشی دانشگاه علوم پژوهشی تهران صورت نگرفت.

در سال ۱۳۸۴ با بررسی‌های اولیه انجام شده شامل دریافت بازخورد از دست‌اندرکاران دوره آموزش پژوهشی عمومی (از جمله دانشجویان و اعضای هیأت علمی) و مطالعه منابع موجود در زمینه آموزش پژوهشی عمومی، ضرورت اصلاحاتی در این دوره به خوبی احساس گردید. دانشکده پژوهشی با توجه به این دیدگاه‌ها و در نظر گرفتن ضرورت‌های درونی (از جمله برنامه کلان دانشگاه برای تقویت سرآمدی دانشگاه علوم پژوهشی تهران در عرصه ملی و بین‌المللی، دیدگاه‌های اعضای هیأت علمی و خواست دانشجویان) و نیز بیرونی (از جمله افق‌های ایجاد شده به دنبال اجرای طرح رiform در آموزش پژوهشی در سایر دانشگاه‌ها، برنامه‌های معاونت آموزشی وزارت متبوع برای بازنگری

دوره پژوهشی عمومی، اختیارات پیش‌بینی شده برای دانشگاه‌های علوم پژوهشی مادر در خصوص ارتقای کیفیت آموزشی خود و تحولات بین‌المللی آموزش پژوهشی طرح پیشنهادی خود برای روند تدوین طرح جامع اصلاحات را تقدیم نمود. در واقع بسیاری از صاحب‌نظران بر این عقیده بودند که برنامه جاری دوره پژوهشی عمومی دانشکده به قدری دچار مشکل است که انجام اصلاحات جزئی و موردي نتیجه مناسبی در بر نداشته و این برنامه نیازمند تغییرات اساسی است.

از سوی دیگر در صورت اتخاذ تصمیم برای انجام اصلاحات اساسی در آموزش پژوهشی عمومی، توجه به عوامل مهمی همچون طولانی بودن دوره آموزش پژوهشی عمومی، کوتاه بودن طول عمر مدیریت‌ها در دانشگاه، تعداد زیاد دانشجویان این دوره در دانشگاه، پیچیدگی مدیریت دوره به دلیل دخیل بودن تمامی گروه‌های آموزشی در آن، کمبود انگیزه در بین اعضای هیأت علمی و گروه‌های آموزشی برای ایجاد تحول در آموزش پژوهشی عمومی و پیچیدگی آموزش دوره ضروری بود. این عوامل موجب می‌شد تا تردیدهای جدی در مورد منطقی و عملی بودن ایجاد تغییرات عمده و اساسی در این دوره آموزشی به وجود آید.

علاوه بر آن در زمینه فهرست مشکلات و اولویت‌بندی آنها و راه حل‌های ممکن نیز توافق‌نظر وجود نداشت. این امر موجب می‌شد تا اقدامات پراکنده بر اساس دیدگاه‌ها و سلایق هر یک از مسؤولان در قسمت مربوطه به مورد اجرا گذاشته شود که این خود موجب عدم استفاده بهینه از همین امکانات و فرصت‌های محدود موجود می‌گردید.

با توجه به شرایط فوق تصمیم بر این شد که:

- در جریان یک برنامه مدون ابتدا به تبیین و حصول اجماع در مورد مشکلات پیش رو در دوره پژوهشی عمومی پرداخته و در مرحله بعد، طرح جامع و کلان اصلاحات دوره، هماهنگ با برنامه‌های راهبردی معاونت آموزشی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پژوهشی با مشارکت اعضای هیأت علمی تهیه شود.
- در چارچوب این طرح جامع و با توجه به شرایط موجود در دانشگاه، پروژه‌های اصلاحی کوچک‌تر مرحله به مرحله و بر اساس واقعیات موجود و امکانات اجرایی به مورد اجرا گذاشته شود.

دانشکده پژوهشی با توجه به تصویب طرح جامع و کلان در هیأت ریئسه دانشکده و تأیید آن در هیأت ریئسه دانشگاه، در مدت سه سال (۱۳۸۵ تا ۱۳۸۷) طرح‌های زیر را به اجرا گذاشت:

- طرح ارزشیابی دوره پژوهشی عمومی بر اساس استانداردهای ملی پایه دوره
- طرح ارزشیابی دوره پژوهشی عمومی بر اساس نظر دست‌اندرکاران (Focus Group Project)
- طرح ارزشیابی دوره پژوهشی عمومی بر اساس نظر دانش‌آموختگان (Graduation Survey)
- طرح ارزشیابی جوآموزشی دوره پژوهشی عمومی با استفاده از ابزار DREEM

بر اساس نتایج این مطالعات و در چارچوب اجزای یک برنامه ریزی آموزشی، "گزارش جامع ارزشیابی دوره پژوهشی عمومی دانشگاه علوم پژوهشی تهران" تهیه گردید. این گزارش پس از تأیید در دومین نشست شورای دانشکده در بهمن ماه ۱۳۸۷ منتشر شد و مبنای اصلی تدوین سند چشم‌انداز دوره پژوهشی عمومی قرار گرفت.

در راستای بازنگری دوره پژوهشی عمومی و به منظور فراهم کردن زمینه‌های قانونی انجام این مهم، موافقت هیأت امنای دانشگاه و نیز مجوز وزارت بهداشت، درمان و آموزش پژوهشی اخذ گردید.

پیش‌نویس سند چشم‌انداز پس از تهیه و طرح در جلسات متعدد کارشناسی کمیته بازنگری دوره پژوهشی عمومی، هیأت ریئسه دانشکده، شورای دانشکده، نشست‌های همانندیشی با بیش از ۱۷۰ نفر از اعضای هیأت علمی رشته‌های علوم پایه و بالینی، نظرخواهی از دانشجویان و رایزنی با صاحب‌نظران آموزش پژوهشی در سطح بین‌المللی از جمله دکتر زبیر امین از دانشگاه ملی سنگاپور، دکتر مارجری دیویس از مرکز آموزش پژوهشی اسکاتلند و دکتر جان هامیلتون از دانشگاه نیوکاسل استرالیا با مجموع ۲۵۰۰ نفر ساعت کار کارشناسی، پس از بررسی و تأیید در شورای آموزشی دانشگاه در مورخ ۸۸/۹/۱۷ به تصویب شورای دانشگاه رسید.

در حال حاضر دانشکده پژوهشی با پیش‌بینی شیوه‌های مؤثر اطلاع‌رسانی و جلب مشارکت اعضای هیأت علمی و دانشجویان در این فرایند دشوار و نیز تدوین تشکیلات مدیریتی دوره، اقدامات لازم برای شروع مراحل اجرایی بازنگری را آغاز نموده است تا بر اساس هدف‌گذاری انجام شده در سند

چشم انداز بازنگری دوره پزشکی عمومی
۱۳۹۰ آموزش دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران را
طبق برنامه جدید آغاز کند.

لازم به ذکر است که بر اساس برنامه‌ریزی‌های انجام شده، پیاده‌سازی سندهای اینداز در قالب پروژه‌های متعدد صورت می‌گیرد و دانشکده پزشکی تلاش می‌کند تا هر یک از بخش‌های سندهای اینداز را در قالب پروژه مشخص به مرحله اجرا درآورد؛ اما پیاده سازی کامل سندهای اینداز را در سال تحصیلی ۱۳۹۰ اجرا خواهد شد.

دفتر توسعه آموزش

دانشکده پزشکی

برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد سندهای اینداز بازنگری دوره پزشکی عمومی و برنامه پزشکی ۱۳۹۰ می‌توانید از راههای زیر با دبیرخانه بازنگری، مستقر در دفتر توسعه آموزش دانشکده تماس بگیرید:

ساختمان آموزش دانشکده پزشکی - اتاق ۳۱۵

شماره تلفن: ۰۲۱-۸۸۹۷۳۶۷۰

آدرس وب سایت: <http://mdreform.tums.ac.ir>

آدرس پست الکترونیک: mdreform@tums.ac.ir

چشم‌انداز بازنگری دوره پزشکی عمومی دانشگاه علوم پزشکی تهران

مقدمه

دانشگاه علوم پزشکی تهران به عنوان نماد آموزش عالی کشور در حوزه علوم پزشکی با اعتقاد به ضرورت ارتقای مستمر کیفیت، سند چشم‌انداز اصلاحات دوره پزشکی عمومی را به عنوان سندی راهبردی در حوزه آموزش پزشکی عمومی تدوین نموده است.

این سند در قالب برنامه‌ای جامع و بر مبنای چالش‌های شناسایی شده در دوره پزشکی عمومی با توجه به معیارهای درونی و الزامات بیرونی (گزارش ارزشیابی جامع دوره پزشکی عمومی دانشگاه علوم پزشکی تهران) تنظیم گردیده و در برگیرنده محورهای اصلاحات در تمامی حوزه‌هایی است که به آموزش پزشکی عمومی مرتبط می‌باشند.

هدف غایی این سند تبدیل دوره پزشکی عمومی دانشگاه به برنامه‌ای نیازهای جامعه در حال تغییر ایران، تأمین‌کننده نیازهای دانشجویان این دانشگاه و منطبق با معیارهای ملی و بین‌المللی باشد. اگرچه هدف بسیاری از دانش‌آموختگان پزشکی عمومی دانشگاه ما ورود به دوره‌های تحصصی است، اما در این امر اتفاق نظر وجود دارد که تربیت پزشک عمومی کارآمد، پیش‌نیاز آموزش متخصصان توانمند و موفق است.

با توجه به لزوم حرکت در جهت کمال انسانی، به نقش مهم باورهای ملی و مذهبی در تمام شئون آموزش دانشجویان توجه خواهد شد تا دانش‌آموختگان ما بتوانند با تأسی به آموزه‌های اصیل دینی نظری رعایت حقوق مردم، حسن خلق، نوع‌دوسτی و درستکاری در انجام تعهدات حرفه‌ای خود منطبق با این باورها به بهترین نحو عمل نمایند و از خداوند بزرگ که منشاء شفاست در درمان مدد جویند.

سند چشم‌انداز در قالب محورهای اصلی برنامه‌ریزی آموزشی (بندهای ۱ تا ۷) و منابع مورد نیاز آن (بندهای ۸ تا ۱۰) تدوین شده است:

۱. پیامدها
۲. محتوای آموزشی
۳. راهبردهای آموزشی
۴. روش‌های آموزشی
۵. جوآموزشی
۶. ارزشیابی
۷. مدیریت دوره
۸. اعضای هیأت علمی
۹. دانشجویان
۱۰. منابع مالی و فیزیکی

دانشگاه در نظر دارد اجزای مختلف دوره پژوهشی عمومی خود را بر اساس سند چشم‌انداز تدوین و حداکثر از ابتدای سال تحصیلی ۱۳۹۰ اجرا نماید.

پیامدها

۱. برنامه آموزش پژوهشکی عمومی دانشگاه علوم پژوهشکی تهران برنامه‌ای است مبتنی بر پیامد^۱. در این راستا پس از تدوین رسالت و اهداف برنامه و توانمندی‌های مورد نظر برای دانشآموختگان دوره پژوهشکی عمومی دانشگاه، کلیه اجزای برنامه آموزشی بر اساس این توانمندی‌ها بازنگری و به مورد اجرا گذاشته می‌شود. مبنای تدوین این توانمندی‌ها، نیازهای جامعه و نیز رسالت و پژوهش دانشگاه در ابعاد آموزشی، پژوهشی و خدماتی در نظام سلامت کشور می‌باشد.
۲. هدف این برنامه تربیت پژوهشکی است که ضمن پایبندی به اصول اخلاق پژوهشکی و رفتار حرفه‌ای^۲ و دارا بودن اعتماد به نفس، زیربنای علمی و توانایی‌های لازم برای ایفای نقش به عنوان پژوهش سطح اول خدمات در نظام سلامت را به طور مستقل دارا باشد.
۳. پژوهشک عمومی دانشآموخته دانشگاه علوم پژوهشکی تهران آمادگی دارد تا علاوه بر موارد فوق در صورت تمایل، مسیر حرفه‌ای خود را پس از طی دوره‌های مربوط در نقش‌های زیر ادامه دهد:
 - پژوهشک خانواده
 - متخصص در یکی از رشته‌های تخصصی بالینی یا علوم پایه
 - پژوهشگر
 - مدیر نظام سلامت یا نظامهای دانشگاهی

محتواهای آموزشی

۴. محتواهای آموزشی به گونه‌ای اصلاح خواهد شد که در آن هماهنگی لازم بین دروس علوم پایه با یکدیگر و ارتباط مناسب بین علوم پایه و بالینی با هدف فراهم آوردن زیربنای علمی لازم برای ورود به دوره بالینی و فعالیت به عنوان پژوهشک عمومی وجود داشته باشد.
۵. در این برنامه حجم و سطح محتواهای آموزشی (هم در علوم پایه و هم در علوم بالینی) با نیازهای یک پژوهشک عمومی متناسب خواهد بود.

¹ Outcome based

² Professionalism

۶ در برنامه جدید دوره پزشکی عمومی دانشگاه تلاش خواهد شد تا با تبیین نقش و اهمیت علوم پایه و ارتباط بالینی^۳ آن برای دانشجویان، زمینه توجه و علاقه بیشتر آنها به علوم پایه و در نتیجه یادگیری عمیق^۴ آن فراهم شود.

۷ در محتوای برنامه آموزش پزشکی عمومی دانشگاه به موارد زیر توجه ویژه خواهد شد:

- ابعاد زیستی- روانی- اجتماعی^۵ و معنوی انسان به خصوص:

○ اخلاق پزشکی و رفتار حرفه‌ای

○ مهارت‌های ارتباطی

● مراقبت جامع شامل ارتقای سلامت، پیشگیری، تشخیص و درمان بیماری‌ها و بازتوانی با تأکید بر بیماری‌های رایج

● خدمات سلامت سطح اول به آحاد جامعه ایرانی با تأکید بر بیماری‌های بومی

● طب سرپاپی

● مهارت‌های بالینی

● فوریت‌های پزشکی، حوادث غیرمتربقه و مدیریت بحران

● نظام سلامت کشور

● تراپیوتیک

● توانایی حل مسئله، خودآموزی و ارتقای مستمر حرفه‌ای

● تفکر نقادانه و خلاق و طب مبتنی بر شواهد^۶

● حقوق پزشکی^۷

● رشد فردی^۸

● زبان خارجی

● کار با رایانه در پزشکی

³ Clinical relevance

⁴ Deep learning

⁵ Biopsychosocial-spiritual

⁶ Evidence Based Medicine (EBM)

⁷ Medical law

⁸ Personal development

راهبردهای آموزشی

۸. راهبردهای اصلی در این برنامه، ادغام افقی و عمودی در برنامه آموزشی دوره پزشکی عمومی و تقویت آموزش دانشجو محور خواهد بود.
۹. دوره علوم پایه در برنامه جدید آموزش پزشکی عمومی دانشگاه به شکل ارگان- سیستم خواهد بود. در این برنامه آن دسته از دروس و مباحث علوم پایه که امکان ارایه همزمان در قالب ارگان- سیستم را دارند تعیین و به همین صورت ارایه خواهند شد. این برنامه با در نظر گرفتن امکانات مورد نیاز و با برنامه‌ریزی دقیق، همچنین با حفظ هویت دروس و گروه‌های آموزشی در ارزیابی دانشجویان انجام خواهد شد و به گونه‌ای خواهد بود که ضمن انعطاف‌پذیری در برنامه بر اساس شرایط گروه‌های آموزشی، حداکثر منافع ممکن از ادغام افقی دروس و مباحث علوم پایه تأمین گردد.
۱۰. در برنامه جدید دوره پزشکی عمومی دانشگاه، مواجهه زود بالینی^۹ با هدف تقویت ادغام عمودی، تشویق دانشجویان به اتخاذ رویکرد بیمار محور^{۱۰} و تقویت مهارت‌های ارتباطی گنجانده می‌شود.
۱۱. به منظور حصول اطمینان از این که دانشآموختگان دوره پزشکی عمومی دانشگاه در دوره بالینی با طیف قابل قبولی از تظاهرات بالینی و بیماری‌ها مواجه می‌شوند، از راهبرد^{۱۱} آموزشی سیستماتیک^{۱۲} شدن در مقابل راهبرد فرست طلبانه^{۱۳} به عنوان راهبرد اصلی در آموزش بالینی استفاده خواهد شد.
۱۲. در برنامه جدید آموزش پزشکی عمومی دانشگاه، سهم آموزش بالینی دانشجویان در محیط‌های غیربیمارستانی در مقایسه با محیط‌های بیمارستانی افزایش می‌یابد.
۱۳. تلاش می‌شود تا در برنامه جدید آموزش پزشکی عمومی دانشگاه، امکان ارائه دروس انتخابی در مقاطع علوم پایه و بالینی برای دانشجویان فراهم گردد.

⁹ Early clinical exposure

¹⁰ Patient centered approach

¹¹ Strategy

¹² Systematic

¹³ Opportunistic

روش‌های آموزشی

۱۴. در این برنامه، علاوه بر بهره‌گیری بهینه از روش‌های معمول آموزش مانند سخنرانی، از الگوهای رفتاری^{۱۴}، آموزش‌های دانشجو-محور نظیر یادگیری در گروه‌های کوچک، یادگیری مبتنی بر مسئله^{۱۵}، خودآموزی، آموزش دانشجو به دانشجو، آموزش روی مولاژ و مانکن و همچنین یادگیری الکترونیک^{۱۶} استفاده می‌شود.

۱۵. آموزش بالینی از طریق واگذاری تدریجی مسؤولیت بر حسب توانمندی‌های دانشجویان و افزایش نظرارت و ارایه بازخورد، تقویت می‌شود. ارتقای جایگاه آموزش دانشجویان دوره پزشکی عمومی در هرم آموزشی-خدماتی (متشكل از اعضای هیأت علمی، دستیاران فوق تخصصی و تخصصی، کارورزان و کارآموزان)، افزایش ارتباط حرفه‌ای و آموزشی بین این رده‌ها و مشارکت دستیاران در آموزش سطوح پایین‌تر مورد توجه خواهد بود.

۱۶. در این برنامه، افزایش سهم آموزش بر بالین بیمار و آموزش درمانگاهی به عنوان اصلی‌ترین روش‌های آموزش بالینی در دوران کارآموزی و کارورزی مورد تأکید قرار می‌گیرد.

۱۷. با توجه به جایگاه طب سرپایی در نظام خدمات سلامت، سهم آموزش سرپایی در برنامه آموزشی جدید دوره پزشکی عمومی دانشگاه افزایش می‌یابد.

جوآموزشی^{۱۷}

۱۸. جوآموزشی مورد نظر این برنامه محیطی است که در آن ضمن حفظ حرمت و شأن افراد در تمام سطوح و رعایت سلسله مراتب و نظم، شرایط برای تعامل مثبت و مستقیم دانشجو با سایر فراغیران، اعضای هیئت علمی، مسؤولین و سایر پرسنل فراهم آید تا امکان رشد و شکوفایی استعدادهای دانشجویان فراهم شود. در این برنامه علاوه بر ایجاد روحیه کار تیمی و همکاری بین رشته‌ای، بر ایجاد نشاط و رضایتمندی تأکید می‌شود.

¹⁴ Role modeling

¹⁵ Problem Based Learning (PBL)

¹⁶ E-learning

¹⁷ Educational environment

۱۹. لازم است با انجام این اصلاحات امتیاز جو آموزشی دوره پژوهشی عمومی دانشگاه بر اساس
ابزارهای معتبر اندازه‌گیری (نظیر ابزار DREEM) به حد مطلوب برسد.

ارزشیابی

ارزشیابی دانشجویان

۲۰. نظر به اهمیت ارزیابی در تقویت و جهت‌گیری یادگیری، طراحی نظام ارزیابی دانشجو بر اساس
پیامدهای مشخص شده مورد تأکید می‌باشد. در این چارچوب، موارد زیر مورد توجه می‌باشد:

- تقویت ارزیابی سطوح بالاتر یادگیری در آزمون‌های کتبی با استفاده از روش‌های متنوع و
ارتقای کیفیت آزمون‌های موجود
- تقویت ارزیابی جنبه‌های نگرشی نظیر رفتار حرفه‌ای
- تقویت ارزیابی مهارت‌های عملی از طریق برگزاری آزمون‌های مهارتی در پایان چرخش‌های
اصلی
- ارزیابی تکوینی^{۱۸} مهارت‌های عملی در پایان دوره کارآموزی
- ارزیابی تجمعی^{۱۹} مهارت‌های عملی از طریق برگزاری آزمون‌های مهارتی نظیر OSCE در
پایان دوره کارورزی
- تقویت ارزیابی در محل کار و مبنی بر عملکرد

۲۱. در خصوص تمامی موارد فوق به گونه‌ای برنامه‌ریزی می‌شود تا روایی، پایابی و عادلانه بودن
ارزیابی‌های به عمل آمده مورد ارزشیابی مستمر قرار گرفته و ارتقا یابد.

ارزشیابی برنامه

۲۲. به منظور ارزیابی مطلوب برنامه و آگاهی از نقاط قوت و ضعف آن تلاش می‌شود تا ارزشیابی
دوره با استفاده از روش‌های متعدد به انجام رسد. در این راستا اقدامات زیر انجام می‌شود:

¹⁸ Formative

¹⁹ Summative

- به کارگیری نتایج آزمون‌های به عمل آمده برای ارتقای کیفیت فرایندهای آموزشی
- استقرار کامل نظام ارزیابی دوره از دیدگاه دانش‌آموختگان (گسترش ارزشیابی از نگاه دانش‌آموختگان به دانش‌آموختگان سه سال اخیر)
- ارزیابی تمامی دوره‌های اجرا شده در دانشکده و ارایه بازخورد به واحدهای مربوط (فراهم آوردن امکان ارزشیابی دوره توسط واحدهای مجری و ارایه نتایج به این واحدها)
- انجام ارزشیابی درونی دوره در فواصل منظم بر اساس روش‌ها و منابع متعدد به ویژه استانداردهای ملی و سند چشم‌انداز

۲۳. دانشکده پژوهشی ضمن حفظ ثبات کلی برنامه، خود را متعهد به استفاده از نتایج ارزشیابی‌های به عمل آمده برای ارتقای مستمر کیفیت تمامی اجزای دوره پژوهشی عمومی می‌داند.

مدیریت دوره

۲۴. برای اجرای دقیق برنامه و استفاده از نتایج ارزشیابی‌های به عمل آمده در ارتقای کیفیت مستمر دوره، نظام مدیریتی مناسب با چارچوب برنامه بازنگری شده شامل کمیته برنامه‌ریزی آموزشی و کمیته‌های زیرمجموعه (از جمله کمیته‌های هر یک از فازها و نیز دفاتر مورد نیاز در چارچوب حوزه معاونت آموزش پژوهشی عمومی) طراحی و به مورد اجرا در می‌آید. کمیته برنامه‌ریزی با مشارکت نمایندگان گروه‌های آموزشی و مسؤولان ذی‌ربط دانشکده زیر نظر رئیس دانشکده فعالیت می‌کند.

۲۵. لازم است با تبیین و تقویت رابطه دانشکده با بیمارستان‌های آموزشی و نیز تقویت ارتباط دانشکده با گروه‌ها و بخش‌های آموزشی از طریق مسؤولان فازهای کارآموزی و کارورزی، شرایط برای پیاده‌سازی برنامه و اصلاح آموزش بالینی دانشجویان فراهم شود.

۲۶. برنامه گروه‌های آموزشی باید به گونه‌ای تنظیم گردد که سهم آموزش پژوهشی عمومی در فعالیت‌های گروه و اعضای هیأت علمی به روشنی مشخص شده باشد.

برای تحقق اهداف چشم‌انداز، منابع و امکانات ذیل مورد نیاز می‌باشد:

اعضای هیأت علمی

۱. نقش و جایگاه ویژه اعضای هیأت علمی به عنوان ارزشمندترین سرمایه دانشگاه، در برنامه پژوهشی عمومی اهمیت محوری دارد. در این برنامه تلاش می‌شود تا ضمن حفظ جایگاه و منزلت استادید باسابقه و پیش کسوت، با جذب اعضای هیأت علمی توانمند، سرانه اعضای هیأت علمی به دانشجو افزایش یابد.
۲. به منظور تقویت آموزش پژوهشی عمومی، در کنار جذب اعضای هیأت علمی PhD در گروههای آموزشی علوم پایه، جذب اعضای هیأت علمی MD-PhD مورد تأکید می‌باشد.
۳. در راستای تقویت نقش آموزشی - تربیتی اعضای هیأت علمی، سازماندهی نظام جذب اعضای هیأت علمی و اصلاح روند ارزشیابی ایشان به گونه‌ای که نشان دهنده مشارکت در فعالیتهای آموزشی و نقش اعضای هیأت علمی به عنوان الگوی رفتار حرفه‌ای باشد، مورد توجه ویژه قرار خواهد داشت. در کنار این موارد توجه به امور رفاهی و معیشتی اعضای هیأت علمی برای تأمین شرایط مناسب کاری ایشان مورد تأکید خواهد بود.
۴. به منظور ارتقای کیفیت آموزش در گروههای آموزشی علوم پایه و بالینی، در کنار توجه به بازنگری برنامه آموزشی، تقویت مهارت‌های آموزشی و ارتباطی ایشان به عنوان الگوی رفتار و تعهد حرفه‌ای مدد نظر می‌باشد. در این چارچوب تدوین و پیاده‌سازی برنامه جامع برای توانمندسازی اعضای هیأت علمی در زمینه‌های آموزشی، به ویژه مواردی که بر اساس برنامه بازنگری شده مورد تأکید است، مدد نظر می‌باشد.
۵. علاوه بر توجه ویژه به موضوع ارتقای کیفیت توان مندی‌های آموزشی اعضای هیأت علمی، حفظ و ارتقای توانمندی‌های علمی ایشان در زمینه تخصصی مورد توجه خواهد بود. در این راستا استفاده از فرصت‌های مطالعاتی و شرکت در مجتمع معتبر علمی بین‌المللی تسهیل می‌گردد.

دانشجویان

۶. با عنایت به نقش ممتاز دانشجویان در موفقیت برنامه آموزشی به عنوان اصلی‌ترین درون‌داد نظام آموزشی، اصلاح روند پذیرش دانشجو به گونه‌ای که علاوه بر توانایی‌های علمی، ویژگی‌های فردی از جمله تفکر نقادانه، تضمیم‌گیری اخلاقی، مهارت‌های ارتباطی، مسئولیت‌پذیری، درستکاری و همچنین سلامت جسمانی و روانی ایشان با استفاده از شیوه‌های پایا، روا و عادلانه مورد ارزیابی قرار گیرد، پی‌گیری می‌شود.
۷. به منظور کاهش استرس‌های دوره طولانی پزشکی و تقویت اعتماد به نفس و جنبه‌های انسانی دانشجویان، برنامه مشاوره و راهنمای تحصیلی دانشجویان تقویت می‌شود.
۸. در چارچوب قوانین و مقررات موجود و با تدوین دستورالعمل مشخص امکان تبادل دانشجویی با دانشگاه‌های داخل و خارج کشور تسهیل می‌شود.
۹. برای حفظ و ارتقای سلامت روانی و جسمانی دانشجویان، فعالیت‌های فرهنگی و ورزشی فوق برنامه دانشجویی تقویت می‌شود.
۱۰. برنامه‌های فرهنگی دانشجویی با جهت‌گیری تقویت هویت ایرانی- اسلامی، رفتار حرفه‌ای و درجهت تعالی فردی، رشد شخصیت و آمادگی دانشجویان برای پذیرش مسئولیت‌های حرفه‌ای در آینده سازمان‌دهی خواهد شد. برنامه اجرایی این امر توسط دانشکده پزشکی و با رایزنی نهادهای ذی‌ربط در دانشگاه تنظیم و به مورد اجرا گذاشته می‌شود.

منابع مالی و فیزیکی

۱۱. ساختمان اصلی دانشکده پزشکی پس از حدود ۷۵ سال از احداث، جزء میراث فرهنگی کشور محسوب می‌شود. با توجه به کمبود شدید فضای فیزیکی موجود و عدم تناسب امکانات گروه‌های آموزشی علوم پایه با نیازها و ضرورت فراهم کردن امکانات فیزیکی مناسب برای پیاده‌سازی برنامه بازنگری شده، بنای جدید دانشکده پزشکی با در نظر گرفتن نیازهای منبعث از رویکردهای جدید آموزشی احداث می‌گردد.

۱۲. زیرساخت‌های فناوری اطلاعات قابل استفاده برای دانشجویان در پردیس دانشکده و بیمارستان‌های آموزشی گسترش می‌یابد. در این چارچوب امکان دسترسی دانشجویان به منابع علمی الکترونیک موجود در کتابخانه الکترونیک دانشگاه تسهیل می‌گردد.

۱۳. امکانات کتابخانه‌های دانشکده و بیمارستان‌های آموزشی گسترش می‌یابد و استفاده مستمر دانشجویان از این امکانات تسهیل می‌شود.

۱۴. به منظور تحقق اهداف چشم‌انداز، تلاش خواهد شد تا عرصه‌های آموزش بالینی ذیل به لحاظ فیزیکی و امکانات گسترش یافته و بهره‌برداری آموزشی از آن‌ها افزایش یابد:

- عرصه‌های خدمات سلامت سطح اول و دوم
- بخش‌ها و درمانگاه‌های جنرال
- درمانگاه‌های آموزشی
- مرکز مهارت‌های بالینی

۱۵. در راستای تحقق اهداف این چشم‌انداز، امکانات و تجهیزات آموزشی و کمک‌آموزشی مورد نیاز تأمین خواهد شد.

۱۶. امکانات رفاهی بیمارستان‌های آموزشی، خوابگاه‌های دانشجویی و پردیس دانشکده پزشکی برای بهره‌برداری مطلوب دانشجویان از این امکانات گسترش می‌یابد.

۱۷. به منظور انجام بازنگری برنامه و اجرای برنامه جدید، منابع مالی و انسانی کافی تأمین خواهد شد. تدابیر و مقررات لازم برای این امر با همکاری معاونت‌های آموزشی و مدیریت و توسعه منابع انسانی دانشگاه تدوین و پس از طرح در شورای دانشگاه در هیأت امنی دانشگاه به تصویب خواهد رسید.

سایت پزشکی ۱۳۹۰:

<http://mdreform.tums.ac.ir>